

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 18.

W PONIEDZIAŁEK DNIA 7. MARCA 1796.

C Y R K U L A R Z

Do wszystkich Obywateli Województwa Krakowskiego w Powiatach J. C. K. M. wojskiem obsadzonych.

Nro. 1mo.

Do wiadomości powszechney podaje się, iż dwa z mosiądzu wybite Talary Pruskie obydwą z napisem Fridericus Borussorum Rex pod rokiem 1779 i 1784, dostrzeżono.

Nro 2do.

Ponieważ skurowe na nowo więcey dającymu w arendę wypuszczone byź mają, a tym końcem Licytacji termin na 15 Marca roku terażniejszego wyznaczony jest; przeto każdemu do wiadomości podaje się ażeby każdy ochotę do za arędowania tegoż skurowego mający, na zmianowany dzień o godzinie 9 z rana do tuteyszey J. C. K. M. Brygady kommissaryatowej kancelaryi udał się.

Nro. 3tio.

Ponieważ niektóre drukowane affisze dostrzeżone, przez które żydowscy liweranci przysługę swoją Państwu przy liwerunku offiarują, i na zaletę tuteyszego J. C. K. M. kommissaryatu odwoływać ważą się; zatym wszystkim Dobrym possektorom niniejszym czyni się wiadomo, iż temuż J. C. K. M. kommissaryatowi o takowych liweruntach nic niewiadomo, a przeto na rewersa takowego prywatnego liweranta tuteyszy kommissaryat żadnego w zględu mieć nie będzie, ale koniecznie magażynowego urzędu świadectwa okazane byź mają.

Nro. 4to.

Zbyteczne a częstokroć samowolne wymaganie'opłaty groblowego i mostowego, a jednak z niemającym uszczerbkiem tak podróżnym, iako i komercyi aż nadto złe drogi, wymagaia koniecznie rostrząszenia takowych przywileiów i podług nich uregulowanie tegoż, wszystkim Dominiom i Magistratom, przeto mocą nadeszłego od wysokiego J. C. K. M. Jeneralne krajowego kommissaryatu sub Nro. 8181 Dekretu niniejszym oznacza się; wszelkie takowe w rękach mające przywileia w czasie czteroniedzielnym tuteyszemu J. C. K. M. Brygady kommissaryatowi za rewersem in originali tym pewniey złożyć, ile że pouptynionym terminie już przyjęte byź nie mają.

Para koni ieden Wałtach gniady bez znaku wieleby lat miał, iedna podobna klacz wtychże latach na obydwa oczy ślepa, obydwa małe chłopskie konie, w Państwie Wielmożnego Matnickiego w Sandomierskim Dystr. kcie, żydowi bez pałsu przytrzymanemu, a na zaiutrz uchodzącemu odebrane zostały. Właściciel tych koni ma się do J. C. K. M. kommissoryatu w Opatowie, w Sandomirskim Woiewodztwie zgłosić.

Z J. C. K. M. Brygady Kommissaryatu W Krakowie dnia 20 Lutego 1796 Roku.

Mosler

J. C. K. M. Brygady Kommissarz.

Z Londynu dnia 16. Lutego.

W niedzielę chciała znowu szalona kobieta w Buckinghamhouse do pokoju Krolowej się przedrzeć. Dziewczyna iey się zapytała dokąd dąży. Do Krolowej Gwelf moiey matki odpowiedziała; zabrała mi niektóre papiery, iezeli mi ich nieodda, to ia zaayde sposob, że ia przymuszę. Obiecała Krolowej głowę ściać i nogami zdeptać. Nagadawszy ieszcze wiele straszliwych odgrzań, została na koniec arestowaną i wczoray zaraz indagowana. Powiedziała, iż się nazywa Karolina Anna Georgina Gwelf, iż Krolowa iest iey matką, a przeszły Xzę Yorku oycem, że się rodziła w Rzymie, potym została przedaną do Hiszpanii, i przed 3 miesiącami do Anglii przybyła, iże umie 10 ięzykow i stosownie do swego urodzenia iest wychowaną. Po takowym zeznaniu została iako szalona do więzienia zaprowadzona.

Zachodnio Indyyska flotta wyszła iuz we 400 statkow z Cork, a admirał Gardner z St. Helens na morze. Ze zgromadzonych woysk w Cork umarło od 6 miesięcy 2200 ludzi.

Pięć liniowych okrętów o 74 armatach wydzie wtych, dniach na północie morze z Portsmouth. — Z Irlandyi zakazany wywoz zboża, mąki i ziemniaków. — Król Lewicz Ernest przybył tu z Hanoweru.

P. Grey zapytał się w piątek w niższej izbi: parlamentu P. Pitta, czyli rząd ma urzędowe doniesienie o zawartym podług dzisiejszey ranney Francuzkiej gazety l'Edair pod d. 10 lutego, armistycyum i

przedugodnych punktach pokoju, między Celsarzem i Francuzką rzezapospolitą w Bazylei? P. Pitt odpowiedział, iż ta gazeta podsunięta prawda sekretnie rządowi, ale że ma wielką wątpliwość o iey. — Po upłynieniu kilku dni, pokazało się atoli, iż ta cała rzecz była zmyślona; ale że tak była z ręcznie wymyślona i dokonana, iż w historyi oszukaństw bankierskich, będzie miała pierwsze miejsce. W piątek rozestano niby przez umyślnego przysłana z Ramsgate, tę zmyślona Franc: gazetę pod d. 10 lutego, do wszystkich tutejszych kantorów gazet, z dodatkiem, iż posłaniec napotkawszy z Boulogne do Hamburga idący okręt, dostał ią od kapitana okrętu. Zdawało się zaraz niektórym niepodobna do prawdy, żeby zaś w 40 godzin, mogła gazeta i z punktami pokoju stanąć z Paryża w Londynie; ale gdy sobie przypomniano iż w nagłych zdarzeniach trafiały się takie przypadki, była ta nowina z wielkim ukontentowaniem przyjęta, i po całym mieście obeszła, aż za powrotem umyślnego wysłańca do Ramsgate, dowiedziano się iż tamteyszy kantor gazety nic o iey niewie. Z tym wszystkim zamiar oszukaństwa iuz był dopelniony. Jeden żyd zakupił dniem przedtym około 2 millionów f. szt. na banku papierów; kiedy na drugi dzień po rozgłoszeniu tey nowiny przeszło o 2 procenta papiery poszły w górę, sprzedał ich znowu, i tym sposobem około 40,000 f. szt. zarobił. Pokazało się nawet potym, iż z przyczyny wielu błędów, przeciwko Francuzkiej pisowni ta gazeta musiała być w Anglii zrobiona. Sekretna kommissya bankowa umyśliła śledzić autorów; największe porozumienie pada na tych, którzy wielkie summy po zakupywali; ma-

ią ich imiona ponotowane i kilku ich już zaaresztowano, a wielu uciekło. Oprócz tego wyznaczono 100 f. szt. nadgrody kłoby drukarza i autorów tych przedugodnych punktów odkrył.

Wczoraj uczynił P. Grey swoją propozycją względem pokoju: to jest, aby J. K. M. upraszać, żeby oświadczył dyrektorowi rzeczypospolitej Francuzkicy, w jaki najuroczystszy i otwartzszy sposób gotowość swoją do pokoju. "Nadaremnie, mowi, podchlebiał sobie lud na mocy poselstwa Królewskiego, bliskim pokojem. Od dwóch miesięcy nieisteśmy ani krok bliżej pokoju. Nadaremnie zapytywałem się ministrów, dla czego naród pogrążała w wojnie. Ta wojna jest bez żadnego celu rozpoczęta, a nawet i ten cel, o którym jeszcze z początku namieniali, już ich omiła. Udało nam się prawda zrobić na naszą stronę mocna konfederacja z Królów i Xiążąt; ale już jeden po drugim od niej ucieka; najpierwy Pruscy, potem Hiszpania, bo każdy związkowy miał w tej krucyacie swoy własny cel i osobny interes, i Austrii niepotrafiemy sobie tylko nową pożyczką zabezpieczyć. Niemożna więcej ministrom ślepo zawierzać, bo niedotrzymują słowa. Przynaglenni koniecznością, żeby publicznego ucha wojną nieobrazić, odmienili przeszłego roku swoje mowę, zaczęli mówić o zgodzie i pokoju; zrobili czego z początku żadną miarą niechcieli, uznali rząd Francuzki za zdalny do negocyacji, i ja rozumiałem iż szczerze przystąpią do pokoju; ale nie, w ustach jest tylko o nich pokoy, ale w sercu wojna, i wszystko nam jeszcze zapowiada nową kampanią. Teraz jest najlepszy czas do robienia pokoju, największa zowada już została uprzątubioną, kiedyśmy się oświadczyli iż z ugruntowaną na prawach człowika rzeczpospolitą chcemy wnieść w negocyacje. Zły stan skarbu Francuzkiego, niemoże też już więcej zagrunt do prowadzenia wojny być przywudzony; bo chociaż ministrowie od kilku lat zawsze upadek rzeczypospolitej przepowiadali, i od czasu do czasu karmili się nadzieją iż Francya zostanie w prze-

paści nieszczęść pogrążoną, doświadczenie przekonało nas jednak inaczej. Jeżeli będę zapytany jak pokoy robić? (bo pytanie z kim już niema miejsca,) odpowiem, iż Anglia musi być pierwszą do propozycji pokoju. To niebędzie żadnym upokorzeniem, ani niestawą dla Anglii. Nieoświadczyłże Król nieraz z tronu swego, iż podał propozycje do pokoju, ale że niemoże przyjąć podanych sobie nawzajem, od nieprzyjaciela warunków, a zatem wojna musi być daley popieraną? Jeżeli który lud jest szczęśliwy w wojnie, jest przy tym i wspaniały do ofiarowania osłabioney stronie pokoiu. Jeżeli obydwa sobie są równi, to jest jednakim zaszczytem dla nich ofiarować go sobie nawzajem; chyba jeżeli jeden z nich szczególnie już nieszczęśliwym jest, to na ów czas dopiero konieczność będzie dziełem upokorzenia. My zaś mamy najpierwy uznać rzeczpospolitą, a przy tym zaraz podać nasze propozycje do pokoju. Jestże to upokorzeniem? przed tym tak myśleli ministrowie, ale teraz uznają swe głupstwo. Religią, ludzkością i związek społeczny, dla których wojnę rozpoczęli, odłożyli teraz na bok, starają się tylko bronić ludziom, których jako nieprzyjaciół Boga i ludzi okrzyknęli, i radziby z nimi pokoy zrobili, ale wszelako jeszcze żadnego kroku do niego nieuczynili. Od ostatniego poselstwa Królewskiego, okazał sam Bóg w burzach i wichrach przeciwko naszej flocie, konieczność pokoju, i zakończenie nieprzyjacielskich kroków. Jakikolwiek los spotka moją propozycją, wiem przynajmniej, iż wypełniam moją powinność, którą tak jak każdy parlamentowy członek winienem Bogu i potomności. „

P. Pitt: "Ile jestem skłonny do popierania tej propozycji, tak znówu jestem bardzo przeciwny, żebyśmy przez nasze położenie i przeciwny los wojny do tego hańbiącego i rozpaczającego upokorzenia przyprowadzeni byli, rzucać się pod nogi naszych nieprzyjaciół i rzec się wszystkim ośmy walczyli. Jeżeli nasze po-

żołenie jest takie, iż ulegając okolicznościom musimy doprawdy uczynić offiarsę z wszelkiego uczucia honoru, polityki i wszelkich pożytków, i pokóy pod iakimikolwiek warunkami proponować, to jesteśmy zapewne w tey konieczności, iż nam zwycięzca będzie prawa dyktował. Lecz spodziewam się żeśmy ieszcze do tego nieprzyszli. W smutney nawet zmianie szczęścia wojennego, okazaliśmy tu,) strona ministeryalna na przeciwko opozycyjney) iż złe nie jest tak wielkie, żebyśmy się w odważnym popieraniu wojny, niemieli naysmyślniejszych skutków spodziewać. Im więcej się cała Europa, a nawet i sam nieprzyjaciół na tey prawdzie przeświadczył, tym pewniej możemy teraz o pokoiu mówić; ale jeżeli w tym sposobie otwieram moją myśl, nakazuję sobie i wszystkim ministrom J. K. Mci, zupełne milczenie względem pytania, iaki nasz zamiar, i iakich środków w my do tego użyli? Użycie środków, iakich terazniejsze położenie rzeczy koniecznie wymaga, niemoże byz bezpieczne tylko w rękach wykonawczych władzy. A jeżeli ministrowie nie są dosyć zdadni do prowadzenia takowego dzieła, to może parlament upraszać Króla aby ich oddalił; ale jeżeli izba chce iść przeciwko konstytucyi, i obiać całą tę robotę w ręce swoje, to odbierze narodowi nawet i podobienstwo do pomyslny negocyacyi. W tak delikatnym pytaniu, boję się zapuszczać w dalsze tłumaczenie, żebym nieprzeszedł granic mey powinności; każdy rodzaj podobnego roztrząsania powinien bydz w wielką ostrożnością, a osobliwie w terazniejszym czasie czyniony. Osobne traktaty niektórych potency sprzymierzonych, uratowały ieszcze Francya od upadku: ulżyły iey ciężaru, pod którymy pewnie była musiała upaść, i ożywiły przez to oddzielenie się iuz umierająca iey nadzieję i wyczerpane źródła dyrektoryat w nie bardziej teraz niebie, dla utrzymania swych wyniosłych zamiarów dyktowania praw całej Europie, jak podług swego zwyczaju rozdzielania ziemnoczonych mocarstw, i poróżnienie ich pomiędzy sobą, bo wie iż złączeni mogą się tylko iego sile oprzyć; wszystko więc

na tym zawisło, aby tę konfederacyą nierozzerwaną utrzymać, i nakłonić przez nią nieprzyjaciela do sprawiedliwych warunków pokoiu. Niemożemy się chwalebne go pokoiu spodziewać, jeżeli niebędziemy statecznie przy naszym natężeniu obstawać. Zrzódła nieprzyjaciela iuz są wyczerpane, i ia otwarcie powiadam, iż na żaden inny pokóy niemożę zezwolić, tylko na taki, któryby się zgadzał z honorem charakteru Angielsk: narodu i bezpieczeństwem kraiu. Już nawet po poselstwie Królewskim uczynione były prawdziwie kroki, do wybadania szczerey woli nieprzyjaciela, i do otworzenia z obydwóch stron drogi do wzajemnych propozycy. Lecz przy otwarciu negocyacyi, musimy się trzymać co do littery zawartych z naszymi alliantami traktatów, działać razem z nimi w nawiększej harmonii, a idąc tym sposobem, niemoże nam być żadna forma rządu, żaden rodzaj negocyacyi, żadna etykieta, ani delikatność na przeszkodzie do zrobienia naysmyślniejszych propozycy. Podobne kroki iuz są uczynione, i jeżeli nieprzyjaciół szczerze pokoiu życzy, muszą nas do prędkich negocyacyi doprowadzić. Z tym wszystkim proszę tu nierozumieć, żebym obiecywał prędko i pewny pokóy; ia tylko mówię, iż jeżeli się negocyacye nierozpoczną prędko, że nie nasza wina, tylko nieprzyjaciela. Ale oprócz tego nieprzyjaciół musi bydz umiarkowańszym i sprawiedliwyszym w swoich warunkach. Mam w ręku moich pismo, które zamyka w sobie propozycyę pokoiu, to jest: Jeżeli się Anglia zrzecze swoich pożytków, jeżeli odstąpi swoich alliantów, złamię dane słowo, i odda od walecznych woysk poczynione zdobycze, na ów czas zaszczyci Francya lud Angielski braterstwem? Spodziewam się iż mi nikt niezarzuci więcej, iż nieżądam szczerze pokoiu, kiedy na takowe warunki niechęć przystać. W związku z naszymi alliantami, otrzymamy zapewne pokóy pod sprawiedliwymi i słusznymi warunkami; nic nie jest zdadniyszym do uchybienia tego celu, iak hańbiąca bojaźń, lub hańbiąca prędkość. „

(Reszta w Dodatku)

 W P O N I E D Z I A Ł E K D N I A 7 . M A R C A 1 7 9 6 .

Reszta z Londynu d. 16 Lutego.

P. Fox przypominał w triumfującej wyniosłości rządowi, iż mu daleko w pomysłniejszym czasie proponował otwarcie negocyacya, to jest na początku 1794 roku, kiedy jeszcze Francuzi niebyli zdobyli Hollandyi; bo na ów czas byłiby mogli być w swoich dawnych granicach zamknięci; ale teraz Hollandya jest ich prowincya, Niderlandy na departamencie podzielone, St. Domingo i S. Łucya w ich rękę i Ren sobie zagranicę naznaczyle &c. „Lecz któż ma i teraz, mówi dalej, uczynić pierwszy krok do negocyacyi? Francya odwołała formalnie swój dekret mieszania się do obcych rządów; czemuż my niemielismy pójść za tym przykładem, i wyznać publicznie, iż się nie chcemy mieszać w rząd Francuzki? Czemuż w przeszłych miesiącach gdzie Bóg i natura wyznaczyły czas do zawieszenia broni, i kiedy parlament nie było i ministrowie mieli czas, nieuczyniono coś podobnego? Podług wyrazów ministra, zdaie się iż Prusy i Hiszpania nieuczyniły pokoiu, tylko z litości dla uratowania Francyi od upadku. Obawiam się, żeby rozgrzane umysły i zadróść rządów obydwóch krajów, niepołożyły więcey zawady, iak same nawet warunki pokoiu. Żeby tylko nasi ministrowie, chcieli trochę z tonów spuścić, toby niemały wpływ miało na nieprzyjacielu. Jakkolwiek są dzikie i zuchwałe, zagranicą wydrukowane pretensye dyrektoryatu Francuzkiego względem pokoiu, potrzeba iednak żebyśmy i my z naszej stro-

ny podali nasze warunki. Chociaż to jest prerogatywą korony zawierać pokóy, to parlament ma iednak prawo radzić J.K.M. Zdaie się iż rozum i sprawiedliwość niewiele znaczą w wojnie; lecz one są przeciwie najpierwszemi sprzymierzeńcami. Uznajmy więc iako najprędzey w formalney deklaracyi rzeczpospolitą Francuzką; bo każde spóźnienie, będzie dla samych nas i dla naszego skarbu, co raz to niebezpieczniejszym. Przywróćmy pokóy światu, bo mu się już sprzykrzyły mordy i niepotrzebna woyna!... Propozycya P. Grey została 189 przeciwko 50 kresiek odrzuconą.

Z Wiednia d. 27 Lutego.

J. C. Mość umyślił swemu czci godnemu Stryiowi Jezefowi II, na wieczną pamiętkę wystawić na Józefplacu, w statule iego osobę na koniu reprezentującą, upominek swego uszanowania. Wykonanie tego dzieła iest zlecone sławnemu tuteyszey akademii profesorowi J. Panu Zauner, podług podanego od niego, i od J. C. M. przyjętego, a powszechnie od wszystkich znających się pochwalonego modelu. Robotą tey statui, iest już w akademickim warsztacie rozpoczęta, i we wtorek d. 23 t. m. JJ. CC. Mci byli oboje oglądać początek roboty.

Z Konstantynopola d. 9. Stycznia.

Bedący tu Francuzki poseł obywatel Verninac, doniósł wielkiemu Suttanowi i Dywanowi, o odniesionym zwycięztwie na d. 23 Listopada we Włoszech przez armią Francuzką. Oprócz tego po wydawał z swey kancelaryi wszystkim bawiącym

tu zagranicznym postom opisy tego zwycięstwa. Od tego momentu zaczęły się częste i sekretne konferencje pomiędzy ministrami Ottomańskimi, ministrem Verinac, i postem Szwedzkim; te konferencje mają być bardzo wielkiej wagi. To tylko wiemy iż jest jakiś sekretny układ między Portą Ottomańską i Rzeczpospolitą Francuzką, ponieważ minister Turecki wyjeżdża za kilka dni w bardzo ważnych interesach do Paryża. Jeden z najpierwszych członków dywanu jest do tego przeznaczonym; pełnomocnictwo jego ma być bardzo obszerne.

P. d'Asp, pełnomocny minister Szwedzki doniósł Porcie, iako też i zagranicznym ministrom, iż ożeniecie monarchy jego, z księżniczką Ludwiką Karoliną de Meklemburg-Schwerin, iuz jest ogłoszone w Sztokolmie i że Gustaw Adolf wyszedł z małoletności. Prezentował im potym swego następcę w Konstantynopolu P. de Muradzea d'Olsoun. P. Asp wyjeżdża w tym samym charakterze, iaki tu sprawował do Londynu. Rozwinięcie charakteru pełnomocnego ministra Szwedzkiego przy najwyższej Porcie P. Muradzea, jest tu uważane iako zdarzenie, które dla państwa Ottomańskiego pomyslnie przyniesie skutki. Wiadomo bowiem, iż nowy ambasador był zawsze przywiązanym do interesów dworu naszego, w których częstokroć okazywał rzadkie swoje talenta. Jemu potrzeba przypisać traktat subsydynny z Szwecją, który w krotce ma być ogłoszony; jego także staraniu winnismy dobre porozumienie, między najwyższą Portą i Francją, które nawet podczas rewolucyi nie było przerwane. I podług wszelkiego podobieństwa, iemu ieszcze będziemy winni allians, na który się między Turcją, Francją, Szwecją i Danią zanosi.

Rzecz bardzo dziwna, iż Porta nie przestaie czynić przygotowania do wojny, chociaż niewiadać, coby ia w tym czasie do podobnych kroków pobudzała. Nie można także powiedzieć, iż te przygotowania są wymierzone przeciwko Persom; negocjacje z Sophi, czyli rządem Perskim, tak iuz daleko zasły, iż można powie-

dzieć, że zachodzące z nim porozumienie będzie po przyjacielsku ułatwione. Spodziewany tu jest przeto minister z Ispahanu, dla ukończenia zupełnie traktatu. — W porzód tych wojennych dyspozycy, dwór nasz zdaie się nadewszystko dokładać staranności, aby wojska jego, były posawione na stopień Europejski; wszyskie miejsca publiczne są u nas ciągle napełnione żołnierzami, których oficyerowie cudzoziemscy, a mianowicie Francuzcy, Angielscy i Szwecy ćwiczą rozmaitych wojskowych ewolucy. Ale iakieźkolwiek bądź będą czynione usiłowania, i tożone summy na dopięcie tego zamiaru, nasi nazyroztropnieysi ludzie utrzymują, iż rząd niedopnie tego. Wstręt naturalny Turków, do tego wszystkiego co tylko jest zagranicznym, i ich skłonność do niekarności, będą zawsze na zawadzie, których będzie trudno uprzętnąć. — Kirlanghis kapitana baszy zabrawszy na Archipelagu Maltańskiego korsarza, prowadził go tu, lecz ten niechcąc zostać w rękę swego zwycięzcy, wolał zapalić proch na statku swoim i poyść sam i ludzie jego na powietrze.

Z Parvza d. 12 Lutego.

Na mieyscu Aubert Dubayeta, został Obywatel Petiet członek rady starszych ministrem wojennym. Za rządów królewskich, był wojennym kommissarzem w Rennes, a podczas rewolucyi kommissarzem pełnomocnym przy armii brzegow Brestu; przypisują mu wielką znaiość wojskowosci. Aubert Dubayét, jest iuz na mieyscie Werninaka postem do Konstantynopola mianowanym.

Statek Brestski opanował Angielską barkę, wktórey się 41 emigrantów znajdowało; między niemi był i ów sławny kawaler Tintignac, który dla Xiazat Francuzkich był w Anglii negocjował. Wszyscy zostali odesłani do trybunału Quimper.

Obywatel Baco przeszył prezydent Nantu, a terażniejszy członek rady pięciuset, pojechał z obywarelem Bunel, iako agenci dyrektorjatu do wschodnich kolonii. Bardzo sobie wiele po nich obiecujemy, ponieważ dobrze znają położenie

miejscowe naszych kolonii; ostatni bardzo długo bawił na wyspie Francuzkiej. Obywatel Lamarre iedzie ziemi jako sekretarz.

Fabryka ałsygnatów iuż iest zupełnie zakończoną. To iest tak dobre, mówią tutejsze pisma iak iedna wygrana.

Donoszą z Nantes, iż jenerał Travaux pobił znówu kilka razy Charetta, i iuż tak daleko od swoich stronników opuszczonym został, iż tylko przebrany w 10 ludzi się tuła. Do Nantes przyprowadzono dawniey zabrane Charettowi dwie armaty i 63 wozow amunicyi i skor, które royalści byli zakopali, ale ich chłopci odkryli. Odezwe która Stoflet do mieszkańców wiejskich wydał, nie przyniosła mu żadnego skutku. Po odebraney klęsce, musiał się z swemi stronnikami do lasów cagnać, które zostały wojskiem jenerała Hoche otoczone. W zamku Maulevrier, gdzie Stoflet, który sobie teraz daie tytuł nowego rządcy, nie iaki czas przebywał, zabrali nasi żołnierze 300 fuzyi. Gdyby tylko nasze wojska miały więcej iazdy, to by iuż wojna Wandv była ukończoną.

Dyrektoryat rozkazał, nim nastąpi potrzebe urządzenie giełdy, żeby sobie wexłowi agenci pomiędzy sobą obrali syndyka i 4 adjunktów, którzyby porządnie zaświadczaali cenę wexłów. Syndyka będzie powinnością donosić o tym codziennie skarbowi narodowemu i ministrów skarboemu.

Reprezentant Thibault konstytucyjny biskup St. Flour, powrocił iuż z swej misyi do Hollandyi.

Tutejsze pisma zapewniaią, iż jenerał Pichegru złoży wsamey rzeczy komendę i na miejsce jenerała Latour poiedzie do Sztokolmu na posła; przesty minister wojenny Beurnonville, poiedzie także do któregoś niemieckiego dworu na posła.

Inspektor ałsygnatów stempla wpadłszy w podeyrzenie, o wykradzione nie-lawno 1. mill. 100,000 liw ałsygnatów został areztowanym. — Żywność idzie tu znówu bardzo w górę.

Po między tutejszych prawdziwych ubogich, do których i klasa dawnych podstarościach należy, rozdaie rząd codziennie kosztem swoim 150,000 funtów chleba i 10,000 mięsa; reszta obywateli muszą się sami ożywność starać. Cena chleba, który codziennie 400 piekarzów pieką i mięsa, które 150 rzeźników przedaia, iest co 10 dni od policyi na gotowe pieniądze i ałsygnaty stanowiąna.

Potwierdza się iż Cormartin będzie na nowo sądzony, i to w trybunale departamentu Manche. Iest obwiniony iż pod czas swego areztu w Caen, utrzymywał niebezpieczną zmwę w tym mieście i zagranicą.

Publiczne pisma donoszą z Havre, iż położenie rzeczy iest bardzo smutne w Cayenne. 14,000 murzwnów niechcą wcale robić, tylko wszystko pustoszą. Roziątrzone ich przeciwko białym, a Collot d'Herbois członek przeszłego wydziału ocalenia publicznego, który tam, iak wiadomo iest wyprowadzonym, nabiera u nich co raz to więcej wplywu.

Aktorowie Ellevion i Gavaudan, którzy ztąd musieli do wojska nad Ren poiechać, przeiezdaiąc przez Nancy dali na tamtejszym teatrze iedną reprezentacyą, która im 125,000 liw. uczyniła i te darowali ubogim.

W Fontenay wachali się administratorowie deklarować miasta wstanie obleżenia, zostali natychmiast złożonemi i będą do Paryża odesłani.

Na sefsvi 8 rady pięciuset, rzekł Ramel. "Dopiero 19 t. m podług zaszley ustawy miały być spalone z przymuszoney pożyczki weszte do skarbu ałsygnaty. Z tym wszystkim tak był narodowy skarb zapchany ałsygnatami, iż ich wczoray iuż za 247 millionow spalono. Zleciłście o procz tego kommisyi skarbowey, mowi dałey, aby wam przyniosła plan, iak by poprawić losu przeszłych podstarościów królewskich dobr. Żadam więc aby się ra-

da zamieniła w sekretny wydział, dla przeczytania takowego planu, którego już zasady są przyjęte, i naradzenia się daley.

Na sefsyi 10 doniosł dyrektoryat radzie pięciuset, iż miasto Nantes wydało na republikańskie illuminacye, za 1. million. 545.000 liw. oliwy; prosi więc rady, aby ta summa na ulżynie temu patryotycznemu miastu była zskarbu narodowego powrocona. Odesłano do kommissyi. — Pastoret żądał, żeby sławnemu filozofowi Montesquieu, honor Panteonu był dekretowanym. Kommissyi kazano sobie przynieść o tym zdanie.

W tych dniach, gdy znowu mowa była w radzie pięciuset omłodzieży wyłamujące się od rekwizycyi, rzekł Lakanal: „Jeżeli chcecie oswobodzić ludzkość od utrapienia wojny, pokażcie nieprzyjacielowi przy otwarciu kampanii straszny widok wszechmocy narodowej; oddaycie rządowi pod dyspozycyą wszystkie żywioły do zwycięstwa. Chcą wyiatku dla uczniów sztuk; ale nie byłaz ta młodzież wprzód obywatelami, nim została sztukmistrzami? Niechayieno idą, niechay zobaczą Ren, niech się pną po wierzchołkach Alpów; na widok wielkich działań natury i wpośród pionorów wojny, rozwinie się ich gieni-

usz. Każdy kto służyć może, a nie idzie, wart jest kary.„

Z Genui d. 8. Lutego.

Słychać iż tu przybyło dwóch deputowanych z wyspy Sardynii, i po odprawieniu sekretney konferencyj z posłem Francuzkim obywatelem Villars, poiechali do Paryża. — W nocy na 4 t. m. dało się w Florencyi uczuć trzęsienie ziemi, ale przecie nie uczyniło żadney szkody. — Słychać iż się Austriacy gotują, na obsadzenie ważnego przesmyku w Genueńskim Bocchetta, gdzie 100 ludzi wystarczą na oparcie się całemu korpusowi.

Z Frankfortu d. 18. Lutego.

W Manheimie aresztowano 11 osób i papiery ich popieczętowano, ponieważ ich mają wporozumieniu, iż utrzymują korespondencyą z Francuzami. Znajduie się między nimi 2 radcow, 2 patronow &c. — Celsarscy pozaktądali teraz przed swemi liniami od Mundenheim, aż do Friesenheim 12 bateryy, każda o 6 armatach. — Woyska Oranii, które dotąd w Osnabryckim stały, znajduią się teraz w liczbie 6 do 7000 ludzi w Nafsau-Dilleuburskim, spodziewany tam iak słychać i Xzę Oranii z Londynu.

D O N I E S I E N I E.

Podaje się do wiadomości, iż tu przybyły osoby, które chcą wziąć Paniunki na edukacyą języka Niemieckiego, Francuckiego i Polskiego, a przy tym różnych robot damskich iako to: szycia, haftowania. Ktoby sobie tedy życzył takowey edukacyi, niech się referuie na Kleparz do kamienicy JPana Boguckiego przy Świętym Floryanie.

Uwiadomiaia się wszelacy Kredytorowie, i inni iakieźkolwiek Prawa i pretensye do Dworku i Ogrodu zdawna Fernuszowskie potym Radziwiłowskie rzeczzonego, tudzież do Gruntu czyli Jurydykcyi Wesoła zwaney na Przedmieściu Krakowskim w Wydziale 2. Miasta Krakowa sytuowaney, mający, lub mieć wnoszący sobie Interesanci, iż na Powodztwo J.W. Michała Radziszewskiego Chorążego Starodubowskiego Orderow Polskich Kawalera, terazniejszego pomienionych gruntu, Dworku Ogrodu Dziedzica Powoda, do sądu Ordynaryynego Woytowsko-Ławniczego Miasta Głównego Krakowa, na dzień 22 Miesiąca Marca, Roku bieżącego 1796, Zapozwanemi zostali, a to końcem okazania i dowodzenia takowychże Praw i pretensyi swoich.